

mpc
METODICKO-PEDAGOGICKÉ CENTRUM

**VZDELÁVANÍM
PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV
K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH
RÓMSKYCH KOMUNÍT**

Moderné vzdelávanie pre vedomostnú spoločnosť / Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov EÚ

Kód ITMS: 26130130051

číslo zmluvy: OPV/24/2011

Metodicko – pedagogické centrum

Národný projekt

**VZDELÁVANÍM PEDAGOGICKÝCH ZAMESTNANCOV
K INKLÚZII MARGINALIZOVANÝCH RÓMSKYCH KOMUNÍT**

Mgr. Marianna Guláková

Z rozprávky do rozprávky I.

Vydavateľ: Metodicko-pedagogické centrum,
Ševčenkova 11, 850 01
Bratislava

Autor UZ: Mgr. Marianna Guláková

Kontakt na autora UZ: ZŠ s MŠ ZBOROV, Školská
478,086 33 Zborov
skolzborov@centrum.sk

Názov: **Z rozprávky do rozprávky I.**

Rok vytvorenia: 2014

**Oponentský posudok
vypracoval:** Mgr. Ivica Clementová

ISBN 978-80-565-0111-5

Tento učebný zdroj bol vytvorený z prostriedkov projektu Vzdelávaním pedagogických zamestnancov k inklúzii marginalizovaných rómskych komunít. Projekt je spolufinancovaný zo zdrojov Európskej únie.

Text neprešiel štylistickou ani grafickou úpravou.

Obsah:

1. O červenej čiapočke.....	4
2. Snehulienka a sedem trpaslíkov.....	9
3. Medovníkový domček.....	14
Zdroje.....	19

O Červenej čiapočke

Kde bolo, tam bolo, bolo raz malé dievčatko. A dievčatko malo starú mamu. Dievčatko bývalo v dedine, stará mama v neďalekej hore. Stará mama uplietla raz svojej vnučke červenú čiapočku. Čiapočka dievčatku tak pristala, že ju všetci začali volať jednoducho Červená čiapočka. Raz mamička povedala dcérke: "Červená čiapočka! Ochorela nám stará mama, zanesieš jej obed." Mamička priniesla prútený košík, pokládla doň kastróliky, hrnček, chlieb a ovocie. To všetko zakryla obrúskom a podala dievčatku: "Cestou sa mi nikde nepristavuj!" napomenula Červenú čiapočku. "Nie, nie! Pôjdem rovno k starej mame." sľubovala Červená čiapočka a vybrala sa na cestu. A tak šla Červená čiapočka lesným chodníčkom k starej mamke. Šla, šla - až stretla vlka. Ona však nevedela, aký je vlk zlý. Pekne sa mu poklonila: "Dobrý deň, vlčík!" "Dobrý deň, Červená čiapočka! Kdeže ideš, kde?" "Ochorela nám stará mama, nuž nesiem jej obed." "A kdeže ti býva?" spýta sa vlk a už v mysli kuje zlé- nedobré. "Tu v hore, v malej dreveničke," odpovie Červená čiapočka. Vlk sa jej na všetko o starej mame povypytoval a myslel si pritom: Hehe! Najprv zjem starú mamu, potom i túto Čiapočku! Od spokojnosti sa obľízal a nahlas povedal: "Pozri, koľko tu kvetov! Natrhaj z nich starej mame." Mamička dievčatku prikázala nikde sa nepristaviť. Ale či by bol hriech natrhať kvetov? Akú radosť by spravila starej mame! A lúčka je ozaj samý kvet! Biele krále, červené klince, belasé zvončeky... Červená čiapočka položila košík na trávnu a začala trhať kyticu pre starú mamku. Vlk sa ticho vytratil...Dobehol až k domčeku, kde bývala stará mama a zabúchal na dvere. "Kto je?" ozve sa stará mama zvnútra. "To som ja, Červená čiapočka! Nesiem ti obed!" hlási sa vlk hlasom tenkým, ako len vládze. "Stisni len kľučku, babuľka! Dvere nie sú zamknuté." Vlk stisol kľučku a vošiel do izby. Stará mama ležala v posteli pri obluku. Vlk za ňou skočil a - ham! Už starej mamy nebolo. Potom si na hlavu uviazal jej čepiec, oblok zastrel záclonou a ľahol si do posteľe. Keď Červená čiapočka natrhala dost' kvetov, našla stratený chodník a s košíkom na ruke cupkala k starej mame. Keď prišla k domčeku, zaklope na dvere a volá: "Stará mama, stará mama! Otvorte, nesiem ti obed!" "Stisni len kľučku, babuľka! Dvere nie sú zamknuté," napodobní vlk starú mamu. Červená čiapočka vošla a podišla k posteli. "Joj, stará mama, aké máš veľké uši!" "To preto, aby som ťa lepšie počula!" zahuhle vlk. O chvíľu dievčatko zas povie: "Joj, stará mama, aké máš veľké oči!" "To preto, aby som ťa lepšie videla!" povie vlk zase. "A prečo máš také veľké ústa?" "To aby som teba ľahšie zjedla!" povie vlk a - ham! - už je i Čiapočka tam! "Ej,

bola to za hostinka!" povedal si vlk. Pohladkal si plné brucho a rozvalil sa navrch na perinu. O chvíľu už chrápal. Chřřř! Chřřř! Šiel okolo horár. Bol to dobrý sused starej mamy. Keď už bol pri dreveničke, vidí dvere dokorán a zdalo sa mu, že dnu ktosi drevo píli: chřř! chřř! Vojde dnu, pozrie na posteľ - a len ho tak myklo! Hneď ten vedel, kto je v čepci! A vedel aj, čo sa to tu stalo. Vzal zo stola nožnice a nastrihol vlkovi brucho. V rozstrižku sa pohne noha v žltej topánočke. Horár chytrou strihal ďalej a naraz: hop! Vyskočila odtiaľ Červená čiapočka a za ňou i stará mama. Nelenili, ale všetci traja nanosili veľkých skál. Skaly povkladali vlkovi do brucha a brucho dobre zašili. Potom sa skryli a dávali pozor, čo bude vlk robiť. Onedlho sa vlk zobudí a zívne. "Uf," zafučí, "ale som sa dnes objedol! A smädný som! Taký smädný!... Musím sa ísť napiť!..." Fučiac sterigá sa z postele a ide. Za ním ticho horár, stará mama aj Červená čiapočka. Vlka nevládze. Čo krok, to sa mu podlomí nohy. K studničke sa len po biele dovláče. Nachýli sa, smädnou začne piť, a naraz - čľups! Padol do studničky. Ťažké skaly sa mu v bruchu prevážili a stiahli ho dolu. Studnička bola hlboká a vlk sa utopil. Horár, stará mama a Červená čiapočka sa veselo vrátili domov. A zazvonil zvoniec a rozprávka je koniec...

Pracovní list č. 1

1. Vymaluj postavy, které vystupovali v rozprávce.

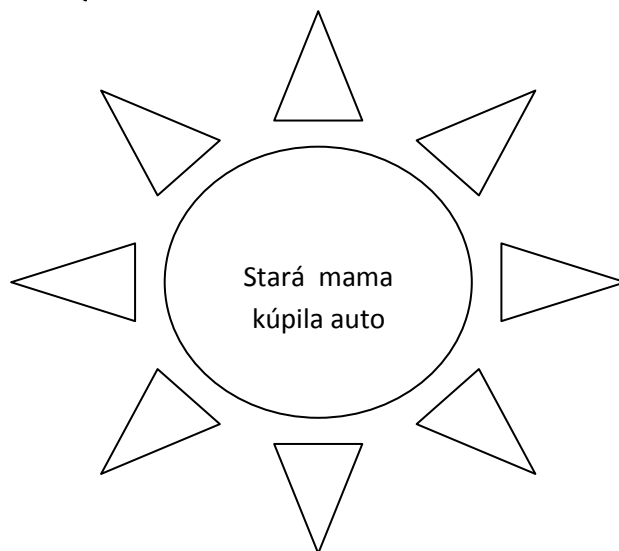
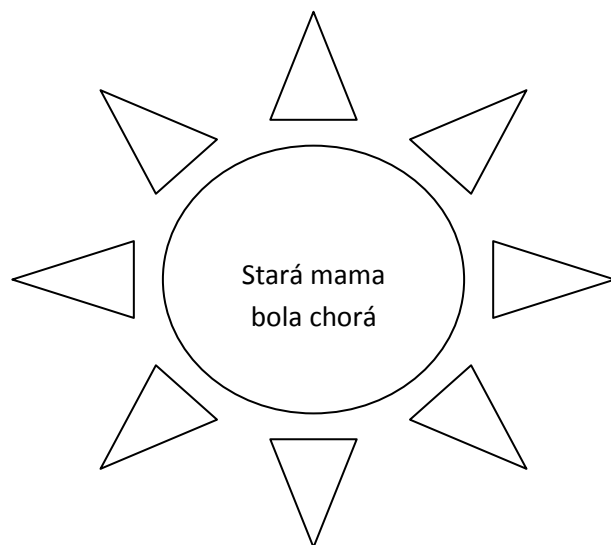
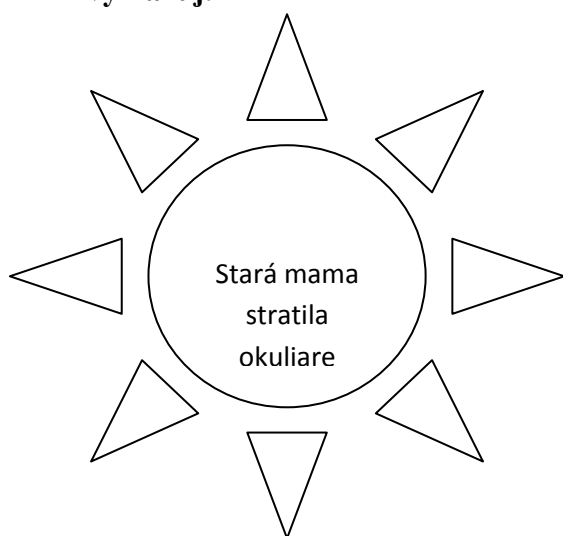

2. Ktorá farba čiapky patrí k rozprávke? Správnu čiapku zakrúžkuj.

3. Vyber jednu z možností, prečo išla Červená čiapočka k starej mame. Správne slniečko vymaľuj.

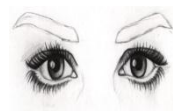

4. Doplň do viet správne slovo. Pomôž si obrázkami.

Prečo máš také veľké.....? Aby som ťa dobre počula.

Prečo máš také veľké .....? Aby som ťa dobre videla.

Prečo máš také veľké .....? Aby som ťa mohol zjesť.

5. Vyber a domaľuj do košíka, čo niesla Červená čiapočka starej mame.

6. Spoj čiarou názov kvetu so správnym obrázkom:

Králik biely

Červený klinček

Zvonček

7. Nájdi a spoj čiarou správne dvojice:

DOM

MAMIČKA

STROMČEK

ČIAPKA

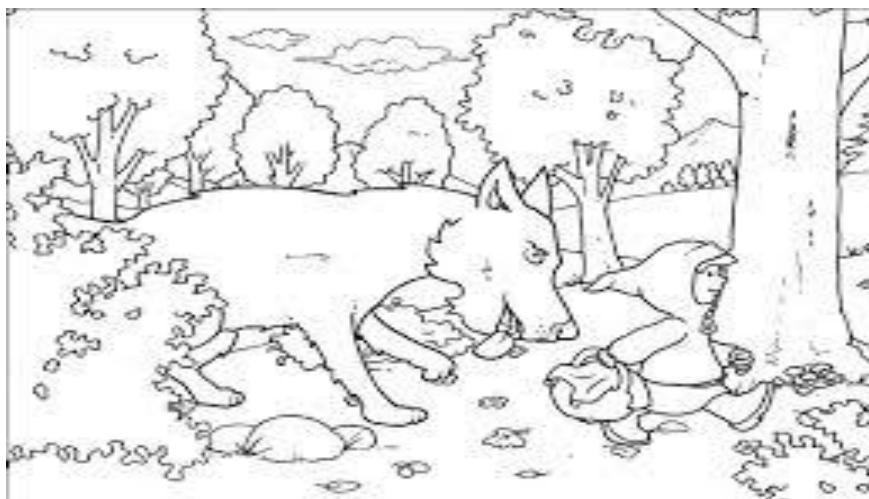
STROM

ČIAPOČKA

DOMČEK

MAMA

8. Vymaľuj si obrázok:

Snehulienka a sedem trpaslíkov

Bol raz jeden kráľ a kráľovná, ktorí sa nežne milovali, ale nemohli mať deti. Kráľovná často myslela na dieťaťko a veľmi sa trápila. Jedného zimného dňa sedela pri okne a vyšivala. Nešťastnou náhodou sa pichla do prsta a tri kvapky krvi spadli do snehu. Kráľovná si povzdychla: - „Ách, keby som mala dieťaťko s perami červenými ako krv, s pleťou bielou ako sneh a s vlasmi čiernymi ako eben!“ Zanedlho oslavovali narodenie malého dievčatka: malo pery červené ako krv, pleť bielu ako sneh a vlasy čierne ako eben. Dali jej meno Snehulienka. Žiaľ, kráľovná ochorela a zakrátko zomrela. Kráľ sa znova oženil a vybral si ženu, ktorej jedinou starosťou bol obdiv jej okolia. Mala čarovné zrkadlo, ktorého sa často pýtala: - „Zrkadielko, povedz- že mi, kto je najkrajší v tejto zemi?“ – „Ty, moja kráľovná,“ odpovedalo zrkadlo. „Ty si zo všetkých najkrajšia.“ Ale jedného dňa, keď sa kráľovná znova posadila pred zrkadlo, zrkadlo odvetilo: - „Krásna si kráľovná, ale Snehulienka je oveľa krajšia.“ Kráľovná od závidy takmer pukla a prikázala preto poľovníkovi, aby Snehulienku odviezol do lesa a tam ju zmárnil. – „Donesieš mi jej srdce, aby si mi dokázal, že si správne vyplnil moje príkazy.“ Keď poľovník vytiahol nôž, Snehulienka plakala a prosila ho, aby ju

ušetril. Poľovník bol taký dojatý jej nevinnosťou a krásou, že sa nad ňou zľutoval a kráľovnej doniesol srdce lane, ktorú cestou do zámku zastrelil. Snehulienka, ktorá poľovníkovi sľúbila, že sa na zámok už nikdy nevráti, zostala v lese sama. Dlho blúdila, až vyčerpaná našla malý domček. Vnútri bolo všetko maličké. Na stole bolo prestreté. Napočítala sedem malých tanierikov a sedem malých pohárikov. Zjedla z každého tanierika jedno sústo a vypila malý dúšok z každého pohárika. Potom si ľahla do najväčšej zo siedmich postieľok a zaspala. V domčeku bývali trpaslíci, ktorí pracovali v bani. Chýlilo sa k večeru a trpaslíci sa vracali z práce domov. Na čele bol Vedko s lucernou, za ním Dudroš, Šťastko, Spachtoš, Hapčí, Plaško a na samom konci Kýblik. Keď vošli do domčka, hneď zistili, že v ich domčeku niekto bol. – „Niekto sedel na mojej stoličke,“ povedal jeden z nich. – „Niekto jedol z môjho tanierika,“ hovorí druhý. – „A niekto pil z môjho pohárika,“ vraví tretí. Nakoniec objavili v jednej z postieľok Snehulienku. Veľmi sa im páčila, ale neodvážili sa ju zobudiť. Druhý deň ráno vyrozprávala Snehulienka trpaslíkom svoj smutný osud. Trpaslíci jej navrhli, aby zostala bývať u nich. Skôr, než odišli do práce, prosili Snehulienku, aby nikomu neotvárala. Na zámku sa medzitým kráľovná nedočkavo vypytovala svojho zrkadla: - „Zrkadielko, povedz – že mi, kto je najkrajší v tejto zemi?“ – „Si prekrásna, kráľovná moja,“ odpovedalo zrkadlo, „ale Snehulienka, ktorá žije v lese u siedmich trpaslíkov, je oveľa krajšia.“ Kráľovná sa rozhodla, že sa sama zbaví Snehulienky. Prezliekla sa za starenku a vybrala sa do lesa. Našla domček siedmich trpaslíkov a zaklopala na okenicu. Ponúkla Snehulienke krásne červené jablčko zo svojho košíka. Krásna dievčina zahryzla do jablka, ktoré bolo otrávené a ako podťatá spadla na zem. Navečer sa trpaslíci vrátili domov. Uvideli Snehulienku, ako leží na zemi. Bola taká krásna, že ju nechceli pochovať. Vyrobili jej sklenenú truhlu a obsypali ju kvetmi. Truhlu vystavili na čistinke v lese, aby sa mohli chodiť často pozeráť na krásnu Snehulienku. Chodili na čistinku každý deň a plakali. Ubehli týždne, ba i mesiace a Snehulienka bola rovnako krásna. Princ, ktorý tadiaľ prechádzal, bol taký dojatý jej krásou, že uprosil trpaslíkov, aby si mohol odnieť truhlu na svoj zámok. Jeho sluhovia zdvihli truhlu na plecيا, ale vtom sa jeden z nich potkol. Náraz bol taký prudký, že Snehulienke vyskočilo z hrdla otrávené jablko. Otvorila oči a ožila. Princ ju hneď požiadal o ruku. Odviedol si ju na svoj zámok, kde vystrojil veľkolepú hostinu. Žili spolu šťastne a mali veľa detí.

Pracovný list č. 2

5. Dopíš z textu opis Snehulienky:

Pery mala červené ako .....

Pleť mala bielu ako .....

Vlasy mala čierne ako .....

2. Vyber z uvedených obrázkov správny predmet, s ktorým sa rozprávala zlá kráľovná.

Správnu odpoveď označ krížikom.

3. Nájdi a zakrúžkuj v každom riadku meno jedného z trpaslíkov. Mená napíš.

K L M N V E D K O M A J S _____

V Z Š Ť A S T K O K L M N _____

H A P Č Í G U M A S O N K _____

F T Á K S P A C H T O Š J L _____

K L M N D U D R O Š T E J _____

D O M P L A Š K O H A D I _____

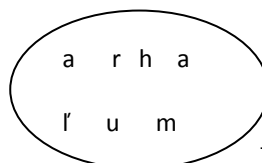
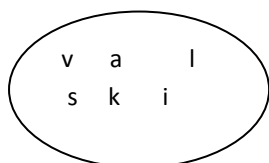
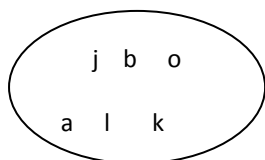
O B R A Z K Ý B L I K O S _____

3. Dokresli predmety tak, aby boli pre všetkých trpaslíkov.

4. V každej bublinke poskladaj z písmen názov ovocia a napíš ho k bublinke.

5. Vymaľuj červenou farbičkou bublinku, v ktorej je ukryté ovocie, ktorým sa Snehulienka otráвила.

Medovníkový domček

Kde bolo, tam bolo, boli raz dve deti. Boli to braček a sestrička. Braček sa volal Janko, sestrička Marienka. Mali sa veľmi radi a vždy chodili spolu. Bývali na kraji hory u dobrej mamky. Raz Janičko povie dobrej mamke: "Mamička -mamička, pusťte nás na jahody!" "Ale nie, synček!" odpovie mamka. "Hora je veľká. Zašli by ste hlbšie, zatárate sa mi. Akože vás v takej hore nájdem?" "Nebojte sa, mamka!" vraví Janko. "Budeme sa len krajíčka držať!" Nedali deti pokoja. Na veľa prosenia ich mamka pustila. Vzali krčiaztek a šli. Oberajú deti jahody, oberajú. Tri do úst - jedna do krčiazka. Najprv sa držia len krajíčka. Ale čím ďalej od neho, tým sú jahody chutnejšie. Tu červená ako krv - tam veľká ako bombolec! Behajú,

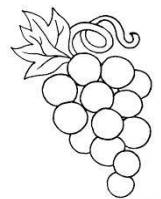
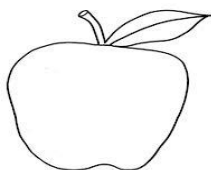
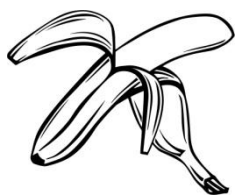
výskajú. Hora sa ozýva. Už sú v nej hlboko - a ani nevedia. Naoberali krčiaztek dovrchu a chcú sa vrátiť. Hľadajú chodníček - chodníčka niet! Volajú deti, nariekajú, majú strach. Hora je hustá a tmavá. Ach, prečo nedali lepší pozor? Kde je ich domček? Kde mamička? Pomaly sa zvečerieva. Deti idú, idú - necítia si nožičiek. Naveľa sa dostali na polianku. Pomaly vyšli hviezdy - prišla noc. Na druhom konci polianky zbadajú svetlo. Ej, ale sa potešili! Hneď bolo po únave! Rozbehli sa za svetlom. Naraz len stojí pred nimi maličký domčúrik. Na nebo vyšiel mesiac a pekne ho ožiaril. Je ticho. Deti nevedia, čo spraviť. "Zaklop na oblôčik!" pošepne Janko sestričke. "Ja sa bojím," odpovie sestrička šeptom. "Ktovie, či tam zlí ľudia nebývajú. Sadnime si radšej sem na podstienku. Tu prenocujeme a ráno pôjdeme domov." Deti sa uvelebili na podstienke. Boli hladné a triasli sa zimou. "Marienka!" šepne Janko, "ja som ti strašne hladný!" "Aj ja!" odpovie Marienka tíško. "Už by som vari aj túto stenu hrýzla!" A čo vraví, to i spraví. Odlúpi kus steny - dá do úst. Ťaj, to je dobrota! Nože, Janko, okús! Hryzká Janko, hryzká Marienka. Je to dobré ako chlieb, sladké ako medovník. A tak oni lúpali stenu, lúpali - až odrazu: chrrup! Prelúpali dieru do izby. Z jednej strany múru deti, z druhej - akási stará tetka. Deti sa trasú od strachu, tetka sa usmieva: "Á, vitajte, detičky!" povie im sladko. "Už vás dlho počúvam, dlho tu čakám. No, poďte dnu!" I chyti deti za rúčky a jedno za druhým vtiahne do izby. Joj, či sa len deti báli! "My chceme k mamke!" rozplačú sa. "Pôjdete, cipky, pôjdete!" chlácholí ich stará. "Ale kdeže teraz? Je noc, do rána ostanete u mňa." I predložila ona deťom večeru, postlala v bielej postielke. Deti sa utíšili a pomaly sa prestali báť. Hej, lenže to nebola dobrá tetka! V ústach mala med, ale v srdci jed. Bola to zlá ježibaba a tento medovníkový domček čarami postavila. Ako lapajú rybky na udicu, tak ona lapala na medovník zatúlané deti. A teraz, keď ich mala v domčeku, povedala si: "Najprv zjem chlapčeka, potom i dievčatko. Kým sa chlapec vykrmi, dievča mi bude slúžiť." A naozaj. Ráno, len čo svitlo, drme ježibaba Marienku za plece a kričí: "Daromnica, hore sa! Poriad' izbu, zameť dvor!" A chlapčekovi sladko: "Vstávaj, chlapček, pôjdeš so mnou!" Nebožiatka deti povstávali. Marienka sa musela pustiť do riadenia, Janko šiel za ježibabou. Od toho dňa musela Marienka všetko robiť a Janko sedel v krmníku. Ježibaba Jankovi vyvárala, vypekala. Marienka mu to nosila, a kým Janko jedol, rozprávala mu o ježibabe. Tak Janko vedel o všetkom, čo sa v domčeku robí. Raz Marienka prišla veľmi smutná: "Ej, braček, je zle-nedobre! Tá striga mi povedala, že ťa kŕmi na pečienku. Dnes príde pozrieť, či priberáš. Ale keď ti povie, aby si ukázal prst, vystrč ty vždy tento košťalik!" A Marienka podala bračekovi košťalik, ktorý si on hneď schoval. Onedlho príde ježibaba ku chlieviku. "Janko, ukáž prst cez škáru!" povie sladkým hlasom. No Janko už vedel, čo je. Namiesto prsta prepchal cez škáru košťalik. Ohmatkáva ježibaba košťalik, krúti hlavou. "jaj, aký si chudý!"

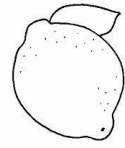
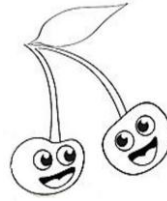
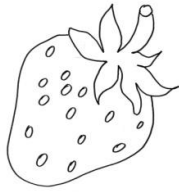
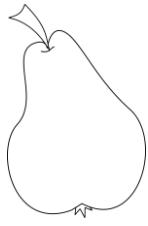
vraVÍ nespokojne. "To Ťa musím ešte prikŕmiť! Zajtra Ťa sestrička trocha povozí po slniečku. Keď sa prevetráš, bude ti lepšie troviť." A baba nič nezbadala, lebo slabšie videla. Na druhý deň, ako ježibaba rozkázala, tak Marienka vykonala. Prišla s táčkami, usadila do nich Janka a vozila ho po dvore. Takto to šlo niekoľko dní. Ježibaba vždy chodila ku chlieviku a Janko vždy ukazoval košťalik. Lenže blížil sa voľajaký strigónsky sviatok, a ježibabe zachcelo sa hostiny. Už nedbala, že má Janko prštek ako trň. Včasráno rozkázala Marienke: "Nanos dreva, rozkúrim pec! Dnes bude Jankovi treba horúca postieľka. Rúčky chrum, nôžky chrum, kožtička červená!" a ježibaba tancovala od radosti. No Marienka už vedela, čo sa chystá, a bola smutná. Len čo mohla, vykradla sa ku chlieviku, zabúchala na dosku: " Janiček -braček, zle je! Drevo v peci horí, striga hody strojí. Nože pozor daj! V ničom strigu neposlúchaj!" Predobedom ježibaba už nedala Janka voziť sestričke. Vypustila ho sama z chlieva a za ruku ho viedla pred pec. Z pece šla horúčava. Pred ňou stáli táčky. Ale táčky boli železné. "Hop, to je už nie dobre!" pomyslel si Janko. A tu mu len ježibaba povie: "Diet'a moje, sadni si na táčky!" No Janko už dával pozor. Urobil sa nevedomý. Díval sa na táčky a povedal: "A keď ja neviem, ako! Ukážte mi vy, tetuška!" A tu si chytrá ježibaba sadne, rozkladá sukne a sprostému chlapčekovi ukazuje: takto a takto!... No len čo sa ježibaba dobre usadila, pochyť Janko táčky a zvolá: "Tiskaj, sestrička!" a tu obaja milú ježibabu šups do rozpálenej pece! Juj, začala ježibaba vrieskať! Hrníe sa von, ale deti vzali z kúta metlu a do nej! No a to bolo ich šťastie! Lebo metla mala tú moc, že z jej prútikov sa porobili dlhé ihly, ktoré z pece nikoho von nepustili. Nadávala ježibaba, všetko zlé sľubovala, ale čože! Kde sa vrhla, všade sa len hrozne popálila. Hrabala sa z pece i ponad pahrebu, ale chytili sa sukne na nej a začala celá horieť. Tak ona horela, horela - až zhorela celkom na uhoľ. A hľa, div divúci! Medovníkový domček odrazu zmizol, akoby ho dľaňou zotrel! Polianka stála tu holá a na nej dve deti. A slniečko svieti rovno na chodníček, čo sa tu prepletá pomedzi stromy. "Ááá!" zvolá Marienka prekvapene. "Kde sa tu vzal tento chodníček?! Koľko som sa ho ja márne nahľadala!" Nuž ale ako ho aj mohla vidieť, keď to všetko ježibaba čarami tak zamotala! Upekla sa ježibaba - stratili sa i jej čary. Detičky si poskočili a pustili sa chodníkom. Išli, išli - a po veselom putovaní vrátili sa pekne domov. Ej, bolo to za stretnutie! Mamička ich ešte vždy oplakávala - a tu naraz len keď jej prikvitnú! Objímala ich, bozkávala a plakala už od radosti. Za neposlúchnutie by si boli zaslúžili trest - ale kto by na takú vec myslel v toľkom šťastí? I detičky boli šťastné. Od radosti, že sú doma, uviazali mačky na chvost zvoniec, naháňali ju sem i tam, zvonček zvonil bomi- bam - a už je tej rozprávke koniec!

Pracovní list č. 3

1. Nájdi medzi obrázkami ovocie, ktoré išli do lesa zbierať deti z rozprávky O medovníkovom domčeku. Správne ovocie vymaľuj.

2. Roztried' mená detí na dievčenské a chlapčenské. Mená detí z rozprávky O medovníkovom domčeku podčiarkni červenou farbičkou.

ALENKA, JOŽKO, JANÍČKO, DIANKA, LUKÁŠKO, MARIENKA, MARIANKA, PAJKO, MARTINKO, JANKA, LENKA, MLANKO, PEŤKO, PEŤKA

DIEVČENSKÉ

CHLAPČENSKÉ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. TAJNIČKA. Vylúšti slovo schované v tajničke a zistiš, kto býval v domčeku.

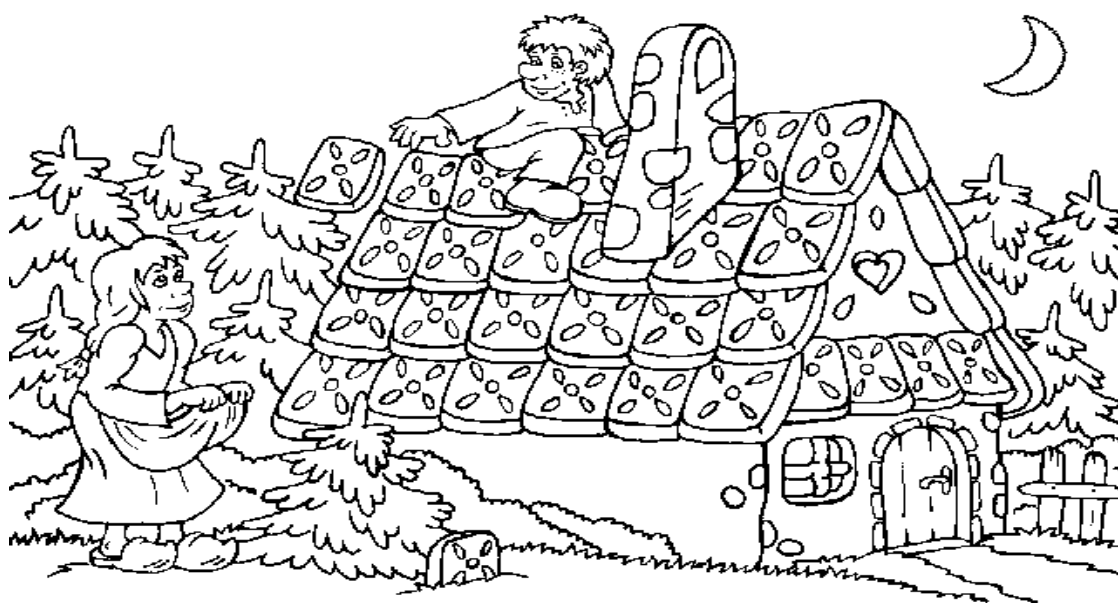
1.							
2.							
3.							
4.							
5.							
6.							
7.							

8.

--	--	--	--	--	--

4. Vymaľuj si obrázok.

ZDROJE:

www.google.sk

<http://rozpravky.zena.atlas.sk/o-cervenej-ciapocke/658291.html>

<https://www.google.com/imgres?imgurl&imgrefurl=http%3A%2F%2Fzsujezd.blog.cz%2Fgalerie%2Fomalovanky%2Flide->

deti%2Fobrazek%2F80840861&h=0&w=0&tbnid=GILJSUNXT83egM&zoom=1&tbnh=262&tbnw=193&docid=dDaPcMjc0M_iVM&tbn=isch&ei=exU7U_-zDdGU0QW2_YGQBg&ved=0CAIQsCUoAA

<http://www.luxuryshops.sk/zbozi/5456/Ciapka-Beanie-Smolko-ruzova.htm>

http://www.zsanidivat.hu/fotky934/fotos/_vyr_190700688_1.jpg

http://rozpravky.wz.cz/rozpravky/index.php?text=medovnikovy_domcek

<http://t0.gstatic.com/images?q=tbn:ANd9GcT5ixwEAJ48tFQAJtqLcKqK3zA4T3Q7etMFTIhpiB04SgvKjfqJ>

<http://auto-moto-samolepky.afirma.cz/files/products/668.jpg>

<http://wiki.rvp.cz/@api/deki/files/7573/=hruska.gif>

<http://www.predskolaci.cz/wp-content/uploads/2010/08/jahoda.jpg>

<http://www.misicka.sk/hrozno.gif>

<http://www.kata-malovaninasklo.estranky.cz/img/mid/28/malina.gif.jpg>